

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce **J. H.**, bytem v P. 9, K. 10, proti žalovanému **Hlavnímu městu Praha – Městské policii hlavního města Prahy**, se sídlem v Praze 1, Mariánské náměstí 2/2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního úřadu

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany před nezákonným zásahem Městské policie hlavního města Prahy, k němuž došlo dne 26. 4. 2014 rozhodnutím strážníka žalované identifikační číslo STR-2536 o odstranění vozidla tovární značky Renault Thalia, registrační značka 1AI 9586 před domem č.p. 594 v Praze 2, Francouzské ulici 3.

Žalobce v podané žalobě namítl, že vozidlo bylo odstraněno v rozporu se zákonem. Předmětné vozidlo bylo odstraněno z chodníku, o čemž svědčí mimo jiné vyznění oznámení podezření ze spáchání přestupku, ve kterém je v políčku formuláře „popis jednání“ uvedeno „nedovolené stání na chodníku“. V protokolu o odtahu vozidla je však uvedeno, že vozidlo bylo odstraněno podle ustanovení § 27 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu). Podle názoru žalobce toto ustanovení upravuje možnost odstranění vozidla pouze v odstavci 5, podle kterého je možné rozhodnout pouze o odstranění vozidla, které neoprávněně stojí na vyhrazeném parkovišti. U vozidla stojícího na chodníku je

podle platné právní úpravy možno použít technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla, strážník obecní policie však není oprávněn rozhodnout o jeho odstranění. Zásah, spočívající v rozhodnutí strážníka Městské policie hlavního města Prahy o odstranění předmětného vozidla, byl z tohoto důvodu nezákonný.

Z vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě vyplývá, že o odtažení vozidla uvedené registrační značky nebylo v předmětném případě žalobce rozhodováno podle ustanovení § 27 odst. 5 zákona o silničním provozu, nýbrž podle ustanovení § 45 odst. 4 téhož zákona. Strážník městské policie vyhodnotil zaparkované vozidlo v předmětném případě jako překážku provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu. Podle přiložené dokumentace – vyjádření strážníka identifikační číslo 2536) došlo pouze k administrativnímu pochybení, spočívajícím v chybném zaškrtnutí důvodu nařízení o odstranění vozidla na tiskopisu „Protokol o odtahu vozidla“. K tomuto pochybení mělo dojít v souvislosti s obtížnou situací na místě samém, kdy krátce po třetí hodině ranní kolem procházelo značné množství osob z nočního klubu Retro, který se nachází přes vozovku naproti předmětnému místu. Uvedený protokol není rozhodnutím o odstranění vozidla ani jinou veřejnou listinou, jde pouze o doklad o tom, že odstranění vozidla bylo provedeno. Strážník ve svém písemném vyjádření uvedl skutečný důvod pro rozhodnutí o odstranění vozidla, tj. že se stalo překážkou provozu na pozemních komunikacích. Uvedl, že totéž oznamoval na Obvodní ředitelství městské policie pro Prahu 2 prostřednictvím radiostanice. Toto oznámení bylo zachyceno prostřednictvím programu REDAT a je součástí spisové dokumentace. Zákon o silničním provozu ani jiný právní předpis nestanoví formu, jakou strážník o odstranění vozidla rozhoduje. To, že strážník rozhodl o odstranění vozidla podle ustanovení § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu, je i přes chybné zaškrtnutí kolonky v uvedeném protokolu dostatečně prokázáno vyjádřením samotného strážníka a záznamem v evidenci odtažených vozidel. Žalobce sám v podané žalobě připouští, že v protokolu o odtahu vozidla byl uveden nesprávný důvod k odstranění vozidla, za ten správný zřejmě i sám žalobce považuje ten, na jehož základě bylo strážníkem skutečně rozhodnuto o odstranění vozidla. Takové pochybení však nemůže mít podle názoru žalovaného vliv na zákonnost důvodu, na jehož základě bylo rozhodnuto o odstranění vozidla.

K otázce vyhodnocení vozidla jako překážky provozu na pozemních komunikacích žalovaný uvedl, že chodník je podle ustanovení § 12 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, buďto samostatnou pozemní komunikací nebo součástí pozemní komunikace ke které přiléhá. K situaci, kdy se vozidlo stojící na chodníku stává překážkou provozu na pozemních komunikacích, lze citovat stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 23. 1. 2003, podle něhož kritériem pro posouzení bude například frekvence průchodu chodců, rozsah, jakou část chodníku vozidlo zabírá a nakolik omezuje jeho průchodnost a v případě, že chodci budou při obcházení stojícího vozidla nuceni vstoupovat do vozovky, je vozidlo překážkou provozu vždy.

V posuzovaném případě vozidlo uvedené značky a registrační značky stálo na chodníku na místě, kde to není dovoleno, tedy v rozporu se zákazem, vyplývajícím z ustanovení § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu. Tímto jednáním řidič vozidla výrazným způsobem omezil průchod chodců tak, že pro jejich průchod zbýval necelý jeden metr podle přiložené fotodokumentace a podle vyjádření strážníka. Místo, které zbylo pro průchod chodců, postačovalo sotva pro průchod jediné volně kráčející osoby. Pokud by měly projít osoby například s kočárkem nebo osoby na invalidním vozíku, nebyl by pro jejich průchod zjevně dostatek místa a takové osoby by tudíž byly nuceny vstoupit do vozovky. V tuto dobu navíc docházelo na uvedeném místě ke zvýšenému pohybu chodců, kteří ve skupinách

opouštěli naproti ulice se nacházející noční klub Retro. Bylo proto reálné nebezpečí, že tyto skupiny se budou na předmětném chodníku pohybovat až do zavírací hodiny v šest hodin ráno a z vyjádření strážníka rovněž vyplývá, že tyto skupiny – aby mohly projít kolem zaparkovaného vozidla uvedené RZ - ho musely obejít přes přiléhající vozovku. Tato vozovka je i v nočních hodinách poměrně frekventovanou komunikací. Tím došlo k ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích a vozidlo v posuzovaném případě jednoznačně tvořilo překážku provozu na pozemních komunikacích. Strážník městské policie byl proto podle názoru žalované oprávněn rozhodnout o jeho odstranění podle ustanovení § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu. Podle názoru žalovaného je podaná žaloba nedůvodná.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Spisový materiál obsahuje Protokol o odtahu vozidla číslo 53449 ze dne 26. 4. 2014, z něhož vyplývá, že oprávněný orgán rozhodl o odstranění vozidla tovární značky Renault Thalia registrační značky 1AI 9586 na ulici Francouzská před domem č.p. 3, a to podle ustanovení § 27 zákona č. 361/2000 Sb. v platném znění.

Spisový materiál dále obsahuje evidenci odtahovaných vozidel ze dne 23. 4. 2014, fotodokumentaci a vyjádření správního úřadu ke stížnosti žalobce ze dne 14. 9. 2014, z níž vyplývá, že strážník Městské policie hlavního města Prahy identifikační číslo 2536 prováděl dne 26. 4. 2014 běžnou hlídkovou činnost se zaměřením na špatně parkující vozidla a jejich následné odstranění odtahovým vozem. Kolem 02:45 hodin přes radiostanici obdržel žádost, aby se dostavil na Francouzskou ulici před dům č.p. 3 z důvodu posouzení situace a případného odtahu vozidla Renault Thalia stříbrné barvy, registrační značky 1AI 9586, které parkovalo na chodníku v ulici Francouzská u domu č.p. 3 v Praze 2. Na uvedené vozidlo již zde bylo několik stížností, v uvedené době byl na místě zvýšený pohyb osob, neboť odcházely skupiny návštěvníků klubu Retro, které musely vozidlo obcházet a vstupovat do vozovky. Vozidlo parkovalo způsobem, kdy znemožnilo chodcům bezpečný pohyb po chodníku vedle frekventované komunikace a průchod mezi vozidlem a zdí domu nebyl dostatečný, když byl menší než jeden metr. Strážník na místě samém pořídil fotodokumentaci, provedl lustraci vozidla a podle ustanovení § 45 zákona č. 361/2000 Sb. nařídil odtah vozidla, který se uskutečnil v 03:11 hodin. Strážník dále uvedl, že při vypisování protokolu o odtahu vozidla z důvodu obtížné situace na místě (velký pohyb osob z klubu Retro posilněných alkoholem) „omylem označil chybně ustanovení § 27 místo správného ustanovení § 45“, jedná se o uznanou administrativní chybu, přičemž přes radiostanici strážník nahlásil správně jako důvod odstranění vozidla překážku silničního provozu.

Městský soud v Praze se zabýval důvodností podané žaloby a přezkoumal předložený spisový materiál a dosavadní řízení před správním úřadem z hlediska žalobních námitek podle ustanovení § 87 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.). Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků řízení výslovně nepožádal o nařízení ústního jednání, vyjádřili tím žalobce i žalovaný správní úřad svůj souhlas se zamýšleným postupem soudu rozhodnout ve věci samé bez nařízení ústního jednání. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Věc soud posoudil takto:

V první řadě je potřebné předeslat, že podanou žalobu soud posuzoval z hlediska splnění zákonných předpokladů, za nichž se může účastník řízení domáhat žalobou ochrany před nezákonným zásahem správního úřadu. Žalobce takto svoji žalobu formálně označil,

proto soud posuzoval, zda zákonem stanovené podmínky vyslovení ochrany soudu před nezákonným zásahem byly splněny.

Soudní řád správní dává v ustanovení § 82 s.ř.s. a následujících možnost každému, kdo tvrdí, že byl přímo dotčen na svých právech nezákonným zásahem správního úřadu, který není rozhodnutím a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou domáhat ochrany, trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky nebo hrozí-li jeho opakování. Žaloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky nebo domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

Z citovaného ustanovení soudního řádu správního lze dovodit, že pro závěr o tom, že žalobce je k podání žaloby aktivně legitimován, je třeba splnit následující předpoklady (lze poznamenat, že obdobně klasifikuje uvedené předpoklady Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č.j.: 2Aps 1/2005 – 65, dostupném na www.nssoud.cz): Žalobce musí být přímo (1) zkrácen na svých právech (2) nezákonným (3) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle ustanovení § 82 a následujících s.ř.s. soudem poskytnout.

V souzené věci je třeba za samotný zásah považovat konkrétní jednání posádky služebního vozidla Policie České republiky, která přikázala žalobci v rámci prováděné silniční kontroly jednak předložení občanského průkazu a následně podrobení se orientační dechové zkoušky na alkohol. Z časového hlediska lze vymezit dobu trvání zásahu okamžikem, kdy policista vyzval žalobce k výše uvedenému až do chvíle, kdy se žalobce orientační dechové zkoušce podrobil, byt' nedobrovolně. Není proto sporu o tom, že zásah v době podání žaloby a tím méně v době vydání soudního rozhodnutí již netrval, neboť byl ukončen zároveň s ukončením uvedené silniční kontroly.

Účelem žaloby podle ustanovení § 82 s.ř.s. je především poskytnout ochranu před zásahy správního orgánu vyplývajících spíše než z oprávnění daného právními normami z faktického uplatňování nadřazeného postavení orgánu veřejné správy. Tomu koresponduje i formulace výroku soudního rozhodnutí podle ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s., který zakládá oprávnění soudu zakázat žalovanému pokračovat v porušování žalobcova práva a rovněž možnost přikázat navrácení do původního stavu. Prvotním účelem proto není v rámci tohoto typu soudního řízení zaujímat závazná stanoviska k obecné praxi orgánů státní správy v té které oblasti jejího výkonu.

Městský soud v Praze nemá po provedeném řízení žádné pochybnosti o tom, co bylo konkrétním důvodem provedení odtahu vozidla v nyní posuzované věci. Žalobci lze jistě přisvědčit v tom, že v případě zaparkovaného jím užívaného vozidla nedošlo k naplnění podmínek, které jsou upraveny ustanovením § 27 odstavec 5 zákona o silničním provozu, podle něhož o odstranění vozidla, které neoprávněně stojí na vyhrazeném parkovišti, rozhodne policista nebo strážník obecní policie; vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele. S ohledem na všechny konkrétní okolnosti posuzované věci, které byly shromážděny správním úřadem a jsou obsaženy ve správním spise, lze mít za to, že došlo pouze k administrativnímu pochybení, spočívajícím v chybném zaškrtnutí důvodu nařízení o odstranění vozidla na tiskopisu „Protokol o odtahu vozidla“.

Ze spisového materiálu bylo dostatečně prokázáno, že k tomuto pochybení

zasahujícího strážníka došlo zřejmým omylem v psaní, vysvětleným v souvislosti s obtížnou situací na místě samém, kdy krátce po třetí hodině ranní mělo kolem zásahu procházet značné množství osob pod vlivem alkoholu z nočního klubu Retro, který se nachází přes vozovku naproti předmětnému místu. Uvedený protokol, z něhož nezákonnost zásahu žalobce v podané žalobě dovozuje, není rozhodnutím o odstranění vozidla ani jinou veřejnou listinou. Jedná se o doklad o provedeném odstranění vozidla.

Městský soud v Praze při úvaze o skutečném důvodu provedeného zásahu nemohl nepřihlédnout k obsahu písemného vyjádření zasahujícího strážníka, v němž uvedl skutečný důvod pro rozhodnutí o odstranění vozidla, tj. že se stalo překážkou provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 45 odstavec 4 zákona o silničním provozu. Strážník uvedl, že tento důvod provedeného odtahu oznámil Obvodnímu ředitelství městské policie pro Prahu 2 prostřednictvím radiostanice, toto oznámení bylo zachyceno prostřednictvím programu REDAT a je součástí spisové dokumentace.

Podle ustanovení § 45 odstavec 1 zákona o silničním provozu ten, kdo způsobil překážku provozu na pozemních komunikacích, musí ji neprodleně odstranit; neučiní-li tak, odstraní ji na jeho náklad vlastní pozemní komunikace. Podle odstavce 2 téhož právního ustanovení není-li možno překážku provozu na pozemních komunikacích neprodleně odstranit, musí ji její původce označit a ohlásit policii. Podle odstavce 4 téhož právního ustanovení je-li překážkou provozu na pozemní komunikaci vozidlo, rozhoduje o jeho odstranění policista nebo strážník obecní policie; vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele.

Zároveň je nutno vzít v úvahu skutečnost, že zákon o silničním provozu ani jiný právní předpis nestanoví formu, jakou má mít rozhodnutí strážníka o odstranění vozidla. V nyní posuzované věci strážník rozhodl o odstranění vozidla podle ustanovení § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu, což je zřejmé - i přes chybné zaškrtnutí kolonky v uvedeném protokolu – nejen z jeho dodatečného písemného vyjádření, ale i z důkazu objektivního, jímž je Záznam v evidenci odtahovaných vozidel, v němž je již důvod provedeného odtahu označen správným údajem. Proti skutečnému důvodu odtahu, tj. zjištěným okolnostem podle ustanovení § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu, žalobce v podané žalobě ničeho nenamítal a tvrzenou nezákonnost zásahu odvozoval pouze z mylného údaje v protokolu o odtahu vozidla, což s ohledem na zjištěné skutečnosti nečiní zásah strážníka žalovaného nezákonným.

Na základě výše uvedeného Městský soud v Praze dospěl v projednávané věci k závěru, že v daném případě se o nezákonný zásah žalovaného správního úřadu nejedná, neboť v případě žalobce nedošlo ani bezprostředně nehrozí zásah ve smyslu judikatury Ústavního soudu České republiky, jímž může být pouze individuální aplikace práva orgánu veřejné správy, mířící do základních práv a svobod, neboť ze žalobcem popsaného jednání nelze ve smyslu výše uvedených závěrů soudu a vzhledem k výše popsané právní úpravě dovozovat nezákonnost jednání žalovaného správního úřadu. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve sporu neúspěšnému žalobci nepřísluší právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku a úspěšnému žalovanému správnímu úřadu žádné prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Z tohoto důvodu soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30.března 2015

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu